Bereti Gábor

mindvégig tudta

Szárazvíz tudta,
hogy ő száraz víz.
Hogy ő a végtelenben
csak úgy úszkálhat,
mint aki örökké
(mit mondok!, *mindvégig*),
csak a partján állhat.
Hogy ő füstjel,
(de minden füstjel
csak másnak jelez).
Hogy ő, ki utolsó a végtelen
sorban,
csak egy hang,
(de a hang nem terjed
az űrben).
S a mozdulat is,
mellyel majdan partot ér,
tovalibben nyomban.
Szárazvíz
mégsem volt makacs,
sem kitartó.
Csak állt
lehajtott fejjel
a száraz víz partján,
s úszott, úszott.

Bereti Gábor (1948) irodalmár. Könyvtárosként dogozott. Versek, novellák, kritikák szerzője. Utóbbi kötete: *SZÓfüggőHÍD* (esszék, recenziók, L'Harmattan Kiadó, 2018).

Csakhogy meghallja

Hangok fonta arcát szétfújta a szél.
A sziget homokhárfái bujdosó
és virágénekekkel fogadták.
S ha nem is volt itt,
már máshol sem lehetett.
A folyók, a hegyek,
a világ
úgy hullott le róla,
ahogy másról
igaz szerelemben a ruha.
Vakmerő volt.
Száz nyelven hallgatott,
csakhogy a magáét meghallja.
Tudta,
nem lehet anyanyelve a csend.

Kő Pál: A II. világháború áldozatainak emlékműve, 1993